

men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at det er ganske overordentlig vanskeligt at kunne komme til en ganske bestemt Sum her. Naar jeg f. Eks. nævner under Nr. 17, at Summen 77,900 Kr. skal nedsættes med 500 Kr., saa er det ganske overordentlig vanskeligt at give en Begrundelse af, at det er umuligt at nedsætte den kalkulatoriske Sum til uforudsete Udgifter med 500 Kr. Det er ogsaa umuligt — for at nævne en større Post — at give en Begrundelse af, at Udgiften til „Veje m. m.“ under Nr. 21, til hvilken der er foreslaaet 2,954,800 Kr., skal nedsættes med 8,000 Kr. Der kan jo meget godt bag disse Mængteler ligge Principspørgsmaal, og jeg benægter ikke, at der undertiden vistnok gør det. Et saadant vil den ærede Ordfører finde i Stationsvedligeholdelsesudgifterne, som man har foreslaaet nedlat. At Jærnbane procenten $1\frac{1}{8}$ er for højt regnet, maa jeg benægte; det er ganske vist opretholdt her, men jeg har tillige gjort mig Flid for at komme ind paa et Overslagsgrundlag, som her blev vedtaget i Jor, over alt, hvor det var muligt og forsvareligt. Det Eksempel, som den ærede Ordfører nævnte nemlig Frilagerbygningen, var meget uheldigt. Det er rigtigt, at i det første og i det andet Aar — særlig i det første Aar — har der været en Del Juldstandiggørelser, men hvis den ærede Ordfører vil sammenligne denne Bygning, som er helt af Sten og Jærn og næsten ikke indeholder Træ, med en Jærnbanestationbygning, saa vil han nødvendigvis komme til at erkende, at en Stationsbygning's Vedligeholdelse maa blive langt dyrere, da den jo ikke bestaar af saa holdbart Materiale. Jeg vil imidlertid ikke finde det særlig nyttigt at dvæle for meget ved de enkelte Konti af den Slags, for de ere jo, som sagt, mere eller mindre kalkulatoriske, og jeg vilde naturligvis være ganske overordentlig glad, hvis det maa vise sig, at det Budget, som her lægges, vil slaa til, thi saa vil Statsbanerne jo komme til at give et ret klæffeligt Overskud. — Jeg skal her dog nævne overfor den ærede Ordfører, at f. Eks. under Nr. 37, 46, 47 og 48 er der begaaet nogle Regnesfej, det vil sige: de Summer, som staa opførte under disse Poster, skulle formes en lille Smule anderledes; jeg kan vel nøjes med at gøre opmærksom paa det, og jeg skal sørge for, at de rette Tal blive indførte til 3dje Behandling, saaledes at de faa den Betydning, som de skulle have, naar Forslaget bliver vedtaget — det er selvfølgelig ikke store Ting, det drejer sig om, men det er ikke altid saa let at faa sat paa de rette Tal, naar der er Tale om Alderstillaeg o. s. v. —

Den ærede Ordfører nævnte to Samraad, det ene angaaende „Muligheden af i større Omfang at lade Stationsforstanderne overtage Stationernes Kontorhold, Opvarming, Belysning og Rengøring imod en fast Godtgørelse.“ Der er 134 Stationer, hvor Forholdet nu er saaledes ordnet, og den ærede Ordfører mente, at der kunde være en stor Del andre Stationer, hvor det ogsaa kunde gøres. Jeg skal gerne henlede Statsbanernes Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal, men vil dog bemærke, at medens dette Forhold meget vel kan ordnes paa den Maade paa mindre Stationer, og særlig paa Stationer, hvor der ikke er Tale om megen Aften- eller Nattefærdsel, saa er Forholdet et helt andet ved de Stationer, selv om de ogsaa ere smaa, som befærdes af Nat-Altog, saa jeg er ikke saa sikker paa, at det vil være let at komme videre i den Retning, som den ærede Ordfører paapegede; men det Forhold kan jo blive undersøgt, og det er naturligt, at man vil ordne det paa den Maade, dersom det er muligt. — Med Hensyn til Røreplanen for Viborg—Aalestrup Banen udtalte den ærede Ordfører sig jo ikke, og jeg skal derfor afvente, hvad der vil fremkomme derom.

N. Nielsen: Grunden, hvorfor jeg har bedt om Ordet, er, fordi jeg ønsker at omtale et lokalt Spørgsmaal, som i Forbigaaende er berørt af den ærede Ordfører, som omtalte det som noget, jeg maaste nærmere kunde gøre Rede for, idet jeg var lokalt kendt paa Egnen. Spørgsmaalet berøres under Nr. 37 i Betænkningen, hvor det meddeles, at der har været holdt Samraad over Røreplanen for Viborg—Aalestrup Banen. Denne Bane har jo saa at sige været et Smertens Barn. Langt om længe fik man Banen oppe i Himmerland, og nu endelig i Sommer fik man sig saaledes arrangeret, at man kører ind til Viborg, men efter en Røreplan, som enhver vil indrømme, naar man betragter Viborg som Knudepunkt, er af en højst uheldig Bestaffenhed. Jeg skal ved et Eksempel tillade mig at belyse Forholdet. Jeg skal nævne 2 Stationer, den ene nordligere end Viborg, Løgstrup, paa Aalestrup Banen, og den anden paa den gamle Bane, Hindsholm, altsaa de to nærmeste Stationer hver paa sin Side af Viborg By. Naar en Mand vil rejse fra den ene Station til den anden over Viborg, altsaa fra Løgstrup til Viborg, stiller Forholdet sig saaledes for ham, at han stiger ind i Løgstrup — Rejsen er $2\frac{1}{2}$ Mil — Kl. 11,50, saa kommer han til Viborg Kl. 12,24, men der maa han vente, til Efter-